ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 25ης Ιουνίου 2020 *

«Πρόσβαση στα έγγραφα – Απόφαση της ΕΚΤ να θέσει την Banca Carige SpA υπό καθεστώς προσωρινής διαχειρίσεως – Μη παροχή προσβάσεως – Διαδικασία εκδόσεως ερήμην αποφάσεως»

Στην υπόθεση T-552/19,

Malacalza Investimenti Srl, με έδρα τη Γένοβα (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους P. Ghiglione, E. de Giorgi και L. Amicarelli, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), εκπροσωπούμενης από τον F. von Lindeiner και την M. van Hoecke, επικουρούμενους από τον D. Sarmiento Ramírez-Escudero, δικηγόρο,

καθής,

με αντικείμενο προσφυγή, δυνάμει του άρθρο 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως LS/LdG/19/185 της ΕΚΤ, της 12ης Ιουνίου 2019, περί μη παροχής προσβάσεως σε διάφορα έγγραφα που αφορούν την απόφαση ECB-SSM-2019-ITCAR-11 του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ, της 1ης Ιανουαρίου 2019, με την οποία η Banca Carige SpA ετέθη υπό καθεστώς προσωρινής διαχειρίσεως,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Gervasoni, πρόεδρο, P. Nihoul (εισηγητή) και J. Martín y Pérez de Nanclares, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η προσφεύγουσα, Malacalza Investimenti Srl, είναι εταιρία ιταλικού δικαίου. Είναι ο κύριος μέτοχος της Banca Carige SpA, της οποίας κατέχει άμεσα το 27,555 % του κεφαλαίου.

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

2 Στις 20 Σεπτεμβρίου 2018, η γενική συνέλευση των μετόχων ανανέωσε το διοικητικό συμβούλιο της Banca Carige. Λόγω της συμμετοχής της στην εν λόγω εταιρία, η προσφεύγουσα διόρισε την πλειοψηφία των μελών του διοικητικού συμβουλίου.

3 Στις 22 Δεκεμβρίου 2018, κατόπιν νέας γενικής συνελεύσεως των μετόχων της Banca Carige, κατά την οποία απορρίφθηκε το σχέδιο αυξήσεως του εταιρικού κεφαλαίου κατά 400 εκατομμύρια ευρώ, ορισμένα μέλη του διοικητικού συμβουλίου παραιτήθηκαν.

4 Με απόφαση της 1ης Ιανουαρίου 2019 (στο εξής: απόφαση της 1ης Ιανουαρίου 2019), η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) έθεσε την Banca Carige υπό καθεστώς προσωρινής διαχειρίσεως κατ' εφαρμογήν της ιταλικής νομοθεσίας διά της οποίας μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 29 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190). Η ΕΚΤ διέταξε τη διάλυση των διοικητικών και εποπτικών οργάνων της εν λόγω εταιρίας και διόρισε τρεις προσωρινούς διαχειριστές και μια τριμελή επιτροπή εποπτείας.

5 Η απόφαση της 1ης Ιανουαρίου 2019 δεν δημοσιεύθηκε και η προσφεύγουσα δεν γνωρίζει τους λόγους στους οποίους αυτή στηρίζεται. Η μόνη μορφή δημοσιότητας που προέκρινε η ΕΚΤ είναι ένα ανακοινωθέν Τύπου της 2ας Ιανουαρίου 2019, στο οποίο γνωστοποιούνταν τα ονόματα των προσωρινών διαχειριστών της Banca Carige καθώς και των μελών του εποπτικού συμβουλίου της εν λόγω εταιρίας και περιγράφονταν σε γενικές γραμμές η φύση της προσωρινής διαχειρίσεως καθώς και τα καθήκοντα των προσωρινών διαχειριστών.

6 Στις 15 Ιανουαρίου 2019, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην ΕΚΤ αίτηση για παροχή προσβάσεως, δυνάμει του άρθρου 6 της αποφάσεως 2004/258/ΕΚ, της 4ης Μαρτίου 2004, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της ΕΚΤ (ΕΕ 2004, L 80, σ. 42), η οποία αφορούσε τα ακόλουθα έγγραφα:

– την απόφαση της 1ης Ιανουαρίου 2019 και τα παραρτήματά της·

– τα σχετικά με την περίοδο από τις 30 Νοεμβρίου 2018 έως τις 2 Ιανουαρίου 2019 έγγραφα, όπου περιέχονται οι λοιπές αποφάσεις της ΕΚΤ που αφορούσαν την Banca Carige, συμπεριλαμβανομένου του σχεδίου αποφάσεως σε σχέση με το σχέδιο μετατροπής των ιδίων κεφαλαίων με τους πίνακες και τα παραρτήματά του, η αλληλογραφία μεταξύ της ΕΚΤ και του διοικητικού συμβουλίου της εν λόγω εταιρίας ή ενός ή περισσοτέρων εκ των μελών του, καθώς και τα πρακτικά των συναντήσεων μεταξύ της ΕΚΤ και του διοικητικού συμβουλίου της εταιρίας αυτής ή ενός ή περισσοτέρων εκ των μελών του.

7 Στις 14 Φεβρουαρίου 2019, η ΕΚΤ ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι η προθεσμία απαντήσεως στην αίτηση για παροχή προσβάσεως στα έγγραφα παρατεινόταν κατά 20 εργάσιμες ημέρες, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2004/258, λόγω αυξημένου φόρτου εργασίας.

8 Στις 17 Φεβρουαρίου 2019, η προσφεύγουσα απάντησε στην ΕΚΤ αμφισβητώντας τη συμβατότητα της παρατάσεως της προθεσμίας εξετάσεως της αιτήσεώς της προς το άρθρο 7, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2004/258.

9 Στις 19 Φεβρουαρίου 2019, η ΕΚΤ απάντησε στην προσφεύγουσα ότι είχε εφαρμοσθεί το άρθρο 7, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2004/258 προκειμένου να παραταθεί η προθεσμία εξετάσεως της αιτήσεως για παροχή προσβάσεως στα έγγραφα που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα, λόγω της παραλαβής πολλών αιτήσεων που αφορούσαν την Banca Carige και λόγω των διαβουλεύσεων με την Τράπεζα της Ιταλίας επί του ιδίου ζητήματος.

10 Με απόφαση της 13ης Μαρτίου 2019, η ΕΚΤ απέρριψε την αίτηση για παροχή προσβάσεως στο σύνολό της.

11 Στις 8 Απριλίου 2019, η προσφεύγουσα υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση στην εκτελεστική επιτροπή της ΕΚΤ δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2004/258, με την οποία ζητούσε αναθεώρηση της αποφάσεως της ΕΚΤ της 13ης Μαρτίου 2019. Εντούτοις, στην επιβεβαιωτική αυτή αίτηση, δεν περιέλαβε το αίτημα για παροχή προσβάσεως στο σχέδιο μετατροπής των ιδίων κεφαλαίων με τους πίνακες και τα παραρτήματά του, τα οποία είχε εν τω μεταξύ λάβει από τους προσωρινούς διαχειριστές της Banca Carige.

12 Η προσφεύγουσα επισήμανε ότι αποσπάσματα εγγράφου το οποίο παρουσιάσθηκε ως η απόφαση της 1ης Ιανουαρίου 2019 είχαν δημοσιευθεί, υπό μορφή φωτογραφιών, στον ιστότοπο ιταλικής καθημερινής εφημερίδας. Ανέφερε ότι, εάν οι φωτογραφίες αυτές αναπαρήγαν πράγματι την εν λόγω απόφαση, τα αποσπάσματα που περιείχαν δεν μπορούσαν πλέον να θεωρηθούν εμπιστευτικά, δεδομένου ότι, συνεπεία της δημοσιεύσεώς τους, ενέπιπταν εφεξής στη δημόσια σφαίρα. Υποστήριξε ότι τα αποσπάσματα αυτά δεν περιείχαν, εν πάση περιπτώσει, καμία εμπιστευτική πληροφορία, διότι όλα τα στοιχεία που περιέχονταν σε αυτά περιλαμβάνονταν στα ενημερωτικά έγγραφα που η Banca Carige δημοσιεύει σύμφωνα με τη νομοθεσία που ισχύει για τα εισηγμένα στις ρυθμιζόμενες αγορές πιστωτικά ιδρύματα.

13 Η προσφεύγουσα επανέλαβε επίσης το αίτημά της για πρόσβαση στο πλήρες κείμενο των ζητηθέντων εγγράφων ή, επικουρικώς, σε μη εμπιστευτικό κείμενο, λαμβανομένων υπόψη των ήδη δημοσιευθέντων στο διαδίκτυο αποσπασμάτων της αποφάσεως της 1ης Ιανουαρίου 2019, όπως και του χρόνου που μεσολάβησε από την προμνησθείσα αίτηση, συνεπεία του οποίου δεν απαιτούνταν πλέον η εμπιστευτική μεταχείριση ορισμένων πληροφοριών. Όσον αφορά τη γραπτή αλληλογραφία, καθώς και τα πρακτικά των συναντήσεων μεταξύ της ΕΚΤ και του διοικητικού συμβουλίου της Banca Carige, η προσφεύγουσα ζήτησε να λάβει κατάλογο της αλληλογραφίας και των συναντήσεων, τα ονόματα των συμμετεχόντων και γενική περιγραφή του περιεχομένου της εν λόγω αλληλογραφίας και των εν λόγω συναντήσεων.

14 Στις 3 Μαΐου 2019, η ΕΚΤ ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2004/258, είχε αποφασίσει να παρατείνει κατά 20 εργάσιμες ημέρες την προθεσμία απαντήσεως στην επιβεβαιωτική αίτηση λόγω εξαιρετικού φόρτου εργασίας.

15 Με έγγραφο της 29ης Μαΐου 2019, η ΕΚΤ ανακοίνωσε ότι δεν θα τηρούνταν η νέα προθεσμία, η οποία είχε ορισθεί για τις 4 Ιουνίου 2019.

16 Στις 12 Ιουνίου 2019, η ΕΚΤ αποφάσισε να απορρίψει στο σύνολό της την επιβεβαιωτική αίτηση (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Η απόφαση αυτή επαναλαμβάνει, κατ' ουσίαν, τους λόγους που είχαν προβληθεί με την απόφαση της ΕΚΤ της 13ης Μαρτίου 2019.

Προσβαλλομένη απόφαση

17 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η ΕΚΤ προσδιόρισε, βάσει της υποβληθείσας από την προσφεύγουσα αιτήσεως για παροχή προσβάσεως, οκτώ έγγραφα τα οποία κατέταξε σε τέσσερις κατηγορίες:

– την απόφαση της 1ης Ιανουαρίου 2019·

– το σχέδιο μετατροπής των ιδίων κεφαλαίων και κάθε άλλη γραπτή απόφαση αφορώσα την Banca Carige που εκδόθηκε κατά την περίοδο από τις 30 Νοεμβρίου 2018 έως τις 2 Ιανουαρίου 2019·

– τη γραπτή αλληλογραφία μεταξύ της ΕΚΤ και του διοικητικού συμβουλίου της Banca Carige ή ενός ή περισσοτέρων μελών του κατά την ίδια ως άνω περίοδο·

– τα πρακτικά των συνεδριάσεων μεταξύ της ΕΚΤ και του διοικητικού συμβουλίου της Banca Carige ή ενός ή περισσοτέρων μελών του κατά την ίδια ως άνω περίοδο.

18 Η μη παροχή προσβάσεως στο έγγραφο της πρώτης κατηγορίας, ήτοι στην απόφαση της 1ης Ιανουαρίου 2019, στηρίζεται στην εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, της αποφάσεως 2004/258, το οποίο προβλέπει ότι «[η] ΕΚΤ αρνείται την πρόσβαση σε ένα έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία […] της εμπιστευτικότητας πληροφοριών που προστατεύονται ως τέτοιες από το ενωσιακό δίκαιο».

19 Η ΕΚΤ έκρινε ότι το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, της αποφάσεως 2004/258 περιείχε γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας το οποίο καλύπτει το σύνολο των φακέλων που εμπίπτουν στο καθήκον προληπτικής εποπτείας που της έχει ανατεθεί.

20 Η ΕΚΤ συνήγαγε την ύπαρξη του εν λόγω γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας από το γεγονός ότι ο νομοθέτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης είχε θεσπίσει κανόνες οι οποίοι, αφενός, επιβάλλουν επαγγελματικό απόρρητο σε όλα τα πρόσωπα που εργάζονται ή εργάστηκαν στις αρχές προληπτικής εποπτείας και, αφετέρου, απαιτούν οι εμπιστευτικές πληροφορίες που λαμβάνουν τα πρόσωπα αυτά κατά την άσκηση των καθηκόντων τους να μπορούν να δημοσιοποιηθούν μόνον υπό συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή, ούτως ώστε να μην είναι δυνατή η ταυτοποίηση των πιστωτικών ιδρυμάτων. Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΚΤ παρέπεμψε στο άρθρο 27 του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63), στα άρθρα 53 επ. της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ 2013, L 176, σ. 338), καθώς και στο άρθρο 84 της οδηγίας 2014/59.

21 Στηριζόμενη στην απόφαση της 19ης Ιουνίου 2018, Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464, σκέψεις 35 έως 43), η ΕΚΤ επισήμανε ότι, σε ζητήματα προληπτικής εποπτείας, η υποχρέωση προστασίας των εμπιστευτικών πληροφοριών δεν πρέπει να νοείται ως εξαίρεση από τη γενική αρχή της διαφάνειας, αλλά κυρίως ως γενικός κανόνας αφ’ εαυτής. Κατά την ΕΚΤ, οι εν λόγω κανόνες και το γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας που απέρρεε από αυτούς διασφάλιζαν την αποτελεσματική άσκηση των δραστηριοτήτων εποπτείας, στο μέτρο που τόσο τα εποπτευόμενα ιδρύματα όσο και οι αρμόδιες αρχές μπορούσαν να στηριχθούν στο δεδομένο ότι, κατ’ αρχήν, οι παρεχόμενες εμπιστευτικές πληροφορίες δεν επρόκειτο να δημοσιοποιηθούν. Η εμπιστοσύνη αυτή είναι ουσιώδης για την αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών, η οποία με τη σειρά της είναι κρίσιμη για την ομαλή διεξαγωγή της δραστηριότητας προληπτικής εποπτείας.

22 Τέλος, η ΕΚΤ επισήμανε ότι οι κανόνες που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 20 ανωτέρω επέτρεπαν τη γνωστοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών μόνο σε ορισμένες ρητώς προβλεπόμενες περιπτώσεις, οι οποίες δεν συνέτρεχαν εν προκειμένω.

23 Για τις τρεις άλλες κατηγορίες εγγράφων που ζητήθηκαν, η μη παροχή προσβάσεως στηρίζεται στην εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258, σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της ίδιας αποφάσεως, το οποίο ορίζει ότι «[η] ΕΚΤ αρνείται την πρόσβαση σε ένα έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία […] των εμπορικών συμφερόντων ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας».

24 Όσον αφορά το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, η ΕΚΤ σημείωσε ότι η γνωστοποίηση στην προσφεύγουσα των εγγράφων που συνελέγησαν ή καταρτίσθηκαν στο πλαίσιο της συνεχούς εποπτείας της Banca Carige μπορούσε να θίξει τα εμπορικά συμφέροντα της εταιρίας αυτής, δεδομένου ότι οι πληροφορίες που περιείχαν δεν ήταν γνωστές στο κοινό και αντανακλούσαν ένα ουσιώδες στοιχείο της υφιστάμενης εμπορικής θέσεως της εν λόγω εταιρίας.

25 Δεδομένου ότι δεν εντόπισε κανένα υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που να δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των σχετικών εγγράφων, η ΕΚΤ κατέληξε στην απόρριψη της αιτήσεως για παροχή προσβάσεως και ως προς αυτά, χωρίς να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση εκάστου εξ αυτών.

Διαδικασία

26 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Αυγούστου 2019, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

27 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε την ίδια ημέρα στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα ζήτησε να εκδικασθεί η υπό κρίση προσφυγή με την ταχεία διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 152 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Η προσφυγή και η αίτηση εκδικάσεως της υποθέσεως με ταχεία διαδικασία επιδόθηκαν στην ΕΚΤ στις 20 Αυγούστου 2019. Στις 3 Σεπτεμβρίου 2019, η Επιτροπή κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί του εν λόγω αιτήσεως.

28 Με απόφαση της 18ης Σεπτεμβρίου 2019, το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση εκδικάσεως της υποθέσεως με την ταχεία διαδικασία. Η ΕΚΤ ενημερώθηκε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 154, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η προθεσμία για την κατάθεση του υπομνήματος αντικρούσεως, η οποία παρεκτάθηκε κατά δέκα ημέρες λόγω αποστάσεως, παρατεινόταν κατά έναν επιπλέον μήνα.

29 Κατόπιν μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο τέταρτο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση.

30 Η ΕΚΤ κατέθεσε το υπόμνημα αντικρούσεως στις 6 Νοεμβρίου 2019.

31 Με έγγραφο της 8ης Νοεμβρίου 2019, ο Γραμματέας του Γενικού Δικαστηρίου, λαμβάνοντας υπόψη την εκπρόθεσμη κατάθεση του υπομνήματος αντικρούσεως, κάλεσε την προσφεύγουσα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί της συνέχειας της διαδικασίας.

32 Στις 20 Νοεμβρίου 2019, η προσφεύγουσα κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί της συνέχειας της διαδικασίας και, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 123, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να της επιδικάσει τα αιτήματά της.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

33 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα.

34 Η προσφεύγουσα ζητεί επίσης από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 88 του Κανονισμού Διαδικασίας, μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων σχετικά με την προσκόμιση των εγγράφων στα οποία δεν παρασχέθηκε πρόσβαση με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Σκεπτικό

35 Δυνάμει του άρθρου 123, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώσει ότι ο καθού, ο οποίος κλητεύθηκε προσηκόντως, δεν απάντησε εντός της ταχθείσας προθεσμίας, ο προσφεύγων μπορεί να ζητήσει από το Γενικό Δικαστήριο να του επιδικάσει τα αιτήματά του.

36 Εν προκειμένω, η ΕΚΤ κατέθεσε το υπόμνημα αντικρούσεως στις 6 Νοεμβρίου 2019, επτά ημέρες δηλαδή μετά τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 154, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

37 Πράγματι, η προθεσμία για την κατάθεση του υπομνήματος αντικρούσεως –η οποία, εάν το Γενικό Δικαστήριο είχε δεχθεί την αίτηση εκδικάσεως της υποθέσεως με ταχεία διαδικασία, θα έληγε στις 30 Σεπτεμβρίου 2019– έληξε στις 30 Οκτωβρίου 2019, δεδομένου ότι εφαρμόζεται μία μόνον παρέκταση λόγω αποστάσεως κατά τον υπολογισμό της προθεσμίας για την κατάθεση του υπομνήματος αντικρούσεως σε περίπτωση που απορριφθεί η αίτηση εκδικάσεως της υποθέσεως με ταχεία διαδικασία (πρβλ. διάταξη της 7ης Ιουνίου 2017, De Masi κατά Επιτροπής, T-11/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:385, σκέψεις 17 έως 20 και 22).

38 Επομένως, η ΕΚΤ δεν απάντησε επί της προσφυγής εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

39 Εφόσον, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 32, η προσφεύγουσα ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να της επιδικάσει τα αιτήματά της, εφαρμόζεται το άρθρο 123, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας.

40 Κατά το άρθρο 123, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο επιδικάζει στον προσφεύγοντα τα αιτήματά του, εκτός αν είναι προδήλως αναρμόδιο να επιληφθεί της προσφυγής ή αν η προσφυγή αυτή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη.

41 Επισημαίνεται, πρώτον, ότι, όπως προκύπτει από το δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής της ΕΚΤ της οποίας είναι αποδέκτρια και με την οποία επιβεβαιώνεται η μη παροχή προσβάσεως στα ζητηθέντα από αυτήν έγγραφα.

42 Κατά το άρθρο 263, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων της ΕΚΤ, οι οποίες παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων. Δυνάμει του τετάρτου εδαφίου του ίδιου άρθρου, κάθε νομικό πρόσωπο μπορεί να ασκεί, ενώπιον του Δικαστηρίου, προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης.

43 Επιπροσθέτως, το άρθρο 8, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2004/258 επιβεβαιώνει ότι, σε περίπτωση ολικής ή μερικής αρνήσεως παροχής προσβάσεως, ο αιτών δύναται να ασκήσει το ένδικο βοήθημα που προβλέπεται στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ.

44 Επιπλέον, κατά το άρθρο 256, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο, μεταξύ άλλων, να αποφαίνεται σε πρώτο βαθμό επί των προσφυγών που αναφέρονται στο άρθρο 263, με εξαίρεση αυτές που ο Οργανισμός του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιφυλάσσει στο Δικαστήριο. Το άρθρο 51 του εν λόγω Οργανισμού μνημονεύει τις κατηγορίες προσφυγών οι οποίες, κατά παρέκκλιση από τον κανόνα του άρθρου 256, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, υπάγονται στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου. Διαπιστώνεται δε ότι η υπό κρίση προσφυγή δεν εμπίπτει σε καμία από τις εν λόγω κατηγορίες.

45 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι προδήλως αναρμόδιο να αποφανθεί επί της υπό κρίση προσφυγής.

46 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα είναι αποδέκτρια της προσβαλλομένης αποφάσεως, με την οποία απορρίπτεται επιβεβαιωτική αίτηση υποβληθείσα από αυτήν σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2004/258.

47 Δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κάθε πρόσωπο μπορεί να ασκεί προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης. Η προσφεύγουσα, επομένως, νομιμοποιείται ενεργητικώς και μπορεί, εξάλλου, να προβάλει έννομο συμφέρον να βάλει κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως [πρβλ. διάταξη της 30ής Απριλίου 2001, British American Tobacco International (Holdings) κατά Επιτροπής, T-41/00, EU:T:2001:125, σκέψη 20].

48 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφυγή, η οποία άλλωστε ασκήθηκε εντός της προθεσμίας του άρθρου 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, δεν μπορεί να θεωρηθεί προδήλως απαράδεκτη.

49 Τρίτον, επισημαίνεται ότι, προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, έκαστος εκ των οποίων περιλαμβάνει πλείονα σκέλη, από την εξέταση των οποίων το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να κρίνει την προσφυγή προδήλως αβάσιμη.

50 Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα αμφισβητεί ειδικότερα, στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, την ύπαρξη γενικού τεκμηρίου απορρέοντος από το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258, το οποίο παρέχει στην ΕΚΤ τη δυνατότητα να διατηρεί εμπιστευτικές τις αποφάσεις με τις οποίες θέτει πιστωτικό ίδρυμα υπό καθεστώς προσωρινής διαχειρίσεως.

51 Συναφώς, η προσφεύγουσα ορθώς υποστηρίζει ότι η νομολογία δεν έχει μέχρι σήμερα αναγνωρίσει ή θεσπίσει τέτοιο γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας, αντλούμενο από το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258.

52 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί επίσης, στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, τις συνέπειες τις οποίες άντλησε η ΕΚΤ, στην προσβαλλόμενη απόφαση, από τις διατάξεις σχετικά με το επαγγελματικό απόρρητο και την εμπιστευτικότητα που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 20 ανωτέρω.

53 Επικαλούμενη την απόφαση της 19ης Ιουνίου 2018, Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464, σκέψη 46), η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι διατάξεις που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 20 ανωτέρω δεν είναι δυνατόν να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι επιβάλλουν στην ΕΚΤ απόλυτη υποχρέωση εμπιστευτικότητας. Αντιθέτως, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, σε ορισμένες περιπτώσεις, η κοινοποίηση πληροφοριών ενδέχεται να δικαιολογείται.

54 Τέλος, η προσφεύγουσα επισημαίνει, στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ότι η απόφαση της 1ης Ιανουαρίου 2019, η οποία κατά την ΕΚΤ δεν μπορούσε να της κοινοποιηθεί λόγω του εμπιστευτικού χαρακτήρα της, δημοσιεύθηκε, αναμφισβήτητα άνευ εγκρίσεως, υπό τη μορφή αποσπασμάτων που αναπαρήχθησαν στον ιστότοπο ιταλικής καθημερινής εφημερίδας.

55 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από την εξέταση των δημοσιευθέντων αποσπασμάτων της αποφάσεως της 1ης Ιανουαρίου 2019 διαπιστώνεται ότι το περιεχόμενο της εν λόγω αποφάσεως δεν είναι εμπιστευτικό, δεδομένου ότι αφορά πληροφορίες τις οποίες η Banca Carige, ως εταιρία εισηγμένη στις ρυθμιζόμενες αγορές, ήταν υποχρεωμένη να δημοσιεύει.

56 Κατά την προσφεύγουσα, η περίσταση αυτή επηρεάζει την αξιολόγηση των κινδύνων που θα εγκυμονούσε τυχόν δημοσιοποίηση, κατ' εφαρμογήν της νομολογίας (απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, Συμβούλιο κατά in't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, σκέψη 60).

57 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω στοιχείων, πολλές από τις αιτιάσεις που προέβαλε η προσφεύγουσα δεν μπορούν να θεωρηθούν προδήλως στερούμενες οιουδήποτε νομικού ερείσματος.

58 Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει επομένως, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων της δικογραφίας και υπό το πρίσμα των ως άνω σκέψεων, αφενός, ότι δεν είναι προδήλως αναρμόδιο να επιληφθεί της προσφυγής και, αφετέρου, ότι η προσφυγή δεν είναι ούτε προδήλως απαράδεκτη ούτε προδήλως αβάσιμη.

59 Ως εκ τούτου, πρέπει να επιδικασθούν στην προσφεύγουσα τα αιτήματά της, χωρίς να είναι αναγκαίο, για τη συναγωγή του συμπεράσματος αυτού, να διαταχθεί το ζητηθέν μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων.

Επί των δικαστικών εξόδων

60 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η ΕΚΤ ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση LS/LdG/19/185 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), της 12ης Ιουνίου 2019, περί μη παροχής προσβάσεως σε διάφορα έγγραφα που αφορούν την απόφαση ECB-SSM-2019-ITCAR-11 του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ, της 1ης Ιανουαρίου 2019, με την οποία η Banca Carige SpA ετέθη υπό καθεστώς προσωρινής διαχειρίσεως.

2) Καταδικάζει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα.

Gervasoni Nihoul Martín y Pérez de Nanclares

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Ιουνίου 2020.

(υπογραφές)